

ματικῶν καὶ ἠθικῶν ὀφειλῶν, πολλαπλασιάζει μὲν τοὺς ἀθλίους, κυφορεῖ δὲ εἰς τοὺς εὐρεῖς καὶ αἰωνίους αὐτῆς κόλπους τοὺς μικροργανισμοὺς ἠθικῶν καὶ φυσικῶν βασάνων διὰ τὸ μέλλον.

Τιαύτη ἡ περὶ αὐτῶν ὑπόληψις τῆς κοινωνίας. Αὐτὴ ἔφα.

Ἴσως ἡ εἰκὼν, ἣν ἐχάραξα, εἶνε ὑπὲρ ἀνάγκην φυσικὴ ἢ ὑπερβολικὴ. Ἄλλ' ὠρμήθηεν πρὸς τοῦτο διότι πολλάκις μετὰ πολλῶν ἠγανάκτησα ἐκ μυρίων σκηνῶν, πρὸ παντὸς δ' ἐκ τῆς ἀπελπιστικῆς ἀληθείας ὅτι οἱ Κουραμπιέδες εἶνε, κατὰ τὸ πλεῖστον, ὁ σεσηπὼς πυρὴν τῆς μελλούσης Ἀριστοκρατίας τῶν Πατρῶν. Εὐτυχῶς εἰσὶν ὀλίγιστοι—καὶ μόνοι οἱ φέροντες τὰ παρατεθέντα χαρακτηριστικὰ—ἀδίκως δὲ ὅλως ἐθεωρήθησαν ὡς τοιοῦτοι πλεῖστοι, ἐξωτερικὰ τινα μόνον σημεῖα φέροντες κοινὰ μετ' ἐκείνων.

Πάτριαι 1893.

ΠΡΟΚΛΗΣ Χ. ΠΑΠΑΡΡΟΥΠΑΣ

Θ' ΑΛΛΑΞΟΠΙΣΤΗΣΩ

Σοῦ εἶπα καὶ τὸ 'πίστεψες πῶς θ' ἀλλαξοπιστήσω
 Καὶ μοῦπες : « Μὴ γιὰ τὸ θεό ! πάρε τὸ λόγο πίσω »
 Μ' ἄν σὺ θελήσῃς 'ς τὰ σωστὰ ἀρξέμαι τὸ Χριστέ μου
 Ἄν ἦρε γάβρη ἀληθινὸ τὸ μόνο ὄνειρό μου,
 Ἀρξέμαι τὴν Παρθένα μου ἄν ἦρε θέλησί σου
 Καὶ ἄν σὺ γιὰ τὴν ἀγάπη Της μοῦ δίνεις τὴ δική σου
 Ἐσένα γάχω πίστι μου, θρησκεία μου ἐσένα
 Νὰ ζήσω χρόνια ρόδινα χρόνια εὐτυχισμένα.

Αὐγούστος τοῦ 1893.

Γ. Μ. Γ.